

Onderwerp Toekomst sociale basis	
Nummer	2020/328
Portefeuillehouder	Meijs, M.-Th.
Programma/beleidsveld	1.2 Sociale basis
Afdeling	MO
Auteur	Duker, J.W.
Telefoonnummer	023-5115041
Email	jwduker@haarlem.nl
Kernvraag aan de commissie	Het college vraagt de commissie om haar opinie over de wijkaanpak als voorkeursvariant voor de uitvoering van het subsidieproces voor de sociale basis, als alternatief voor de huidige werkwijze en de aanpak met thematafels. Het college stelt voor in twee jaar naar deze wijkaanpak toe te werken.
Behandelvoorstel voor de commissie	Het college stuurt de opinienota ter bespreking naar de commissie Samenleving, zoals aangekondigd in de raadsinformatiebrief Werksessie sociale basis en vervolg.
Relevante eerdere besluiten	- Collegebesluit Overbruggingsmaatregel subsidies sociale basis 2020 (2019/475314) in commissie Samenleving 29 augustus 2019 - Raadsinformatiebrief Werksessie sociale basis en vervolg (2019/1014544)
Besluit college d.d. 21 januari 2020	1. Het college stelt de opinienota aan de commissie vast. de secretaris, de burgemeester,

1. Aanleiding

In april 2019 is de uitvraag voor de subsidies in de sociale basis in Haarlem door de gemeenteraad niet vastgesteld en is de kaderstelling met één jaar uitgesteld. De gemeenteraad heeft gevraagd om een nieuwe uitvraag 'met concrete(re) doelen en te bereiken effecten, een heldere procesaanpak, opzet voor monitoring etc.', om daarmee 'de raad daadwerkelijk in staat te stellen te sturen op de inzet en effectiviteit van welzijnssubsidies'. Dat betekent dat het college met een nieuw inhoudelijk kader komt dat meer richting geeft aan de vraag die de gemeente bij subsidiepartners neerlegt. Het college zal de onderliggende analyse aanscherpen en waar mogelijk concrete indicatoren benoemen voor het beoogde maatschappelijk effect van de activiteiten van subsidiepartners; waar mogelijk toegespitst op gebieden en specifieke doelgroepen.

Doel van een nieuwe uitvraag is dus meer grip te krijgen op de effectiviteit van de subsidies in de sociale basis. Daarvoor is niet alleen een inhoudelijk aangescherpte uitvraag belangrijk, maar ook de inrichting van het subsidieproces: op welke wijze komen gemeente en subsidiepartners tot nieuwe afspraken voor 2021 en verder en op welke wijze werken zij vanaf dat moment samen? De aangenomen motie doet daar geen uitspraak over, maar verschillende fracties in de gemeenteraad hadden vragen over de voorgestelde aanpak met thematafels, of waren er kritisch op. Belangrijke zorg daarbij was de positie van kleine en/of relatief nieuwe partners in de sociale basis ten opzichte van grote, gevestigde partijen.

Daarom worden in deze opinienota drie uitvoeringsvarianten met elkaar vergeleken: de huidige werkwijze, de aanpak met thematafels en een wijkaanpak. Het college spreekt haar voorkeur uit voor de wijkaanpak en stelt voor daar in twee jaar naar toe te werken. Met een wijkaanpak is het college het best in staat concrete doelen te formuleren en te monitoren, sluit zij aan op de ontwikkeling meer gebiedsgericht te werken en geeft zij het meeste ruimte aan de vele initiatieven in Haarlemse wijken.

Verder hebben zich sinds het besluit de kaderstelling uit te stellen verschillende ontwikkelingen voorgedaan die van belang kunnen zijn voor de inrichting van het subsidieproces. Deze worden in paragraaf 2 beschreven. Vervolgens worden in paragraaf 3 de leidende principes voor het subsidieproces voor de sociale basis vanaf 2021 beschreven. In paragraaf 4 worden de voor- en nadelen van verschillende werkwijzen voor de sociale basis beschreven en wordt een voorkeursvariant gepresenteerd. Paragraaf 5 beschrijft de stappen die genomen moeten worden om die voorkeursvariant te realiseren.

2. Relevante nieuwe ontwikkelingen

Ervaringen in Zandvoort

Interessant gegeven is dat een vergelijkbare kaderstelling en aanpak als in Haarlem door het college van B&W is voorgesteld, in de gemeente Zandvoort wél is aangenomen en uitgevoerd. In een

werksessie in september vorig jaar is door commissieleden gevraagd welke lessen we hieruit kunnen leren in Haarlem. In Zandvoort is de uitvraag gedaan bij ongeveer 30 partners; verreweg de meeste hiervan zijn ook subsidiepartner in Haarlem. Vergeleken met Haarlem waren er minder nieuwe partijen en bleef het budget niet gelijk, maar werd het met ongeveer 5% opgehoogd. Bij het opstellen van hun gezamenlijke aanvraag ('uitvoeringsplan') kregen zij ondersteuning van een externe procesbegeleider en een tekstschrijver.

Het is de partners in Zandvoort gelukt om in ruim drie maanden tijd met één gezamenlijk uitvoeringsplan te komen dat past binnen het beschikbare budget. Het uitvoeringsplan presenteert het ondersteuningsaanbod in samenhang en per thema, waarbij activiteiten(soorten) gekoppeld zijn aan de gemeentelijke hoofd- en subdoelen. Tevens is onderbouwd hoe deze activiteiten bijdragen aan de gemeentelijke doelen ('wat werkt'). In het uitvoeringsplan is nieuw aanbod opgenomen en zijn veel kansen benoemd voor de ontwikkeling van nieuw ondersteuningsaanbod. Tegelijkertijd constateert het college in Zandvoort dat er nog veel 'samenwerkingswinst' valt te behalen.

De samenwerking heeft de partners veel nieuwe ideeën en contacten opgeleverd. Het schaalniveau van Zandvoort maakt samenwerken makkelijker, ook met andere dan de gesubsidieerde partijen. Het heeft de partners wel veel tijd en energie gekost om elkaar te leren kennen en te overleggen over hun samenwerking. Afspraken over verantwoording en evaluatie konden daardoor pas na de toekenning van de subsidies gemaakt worden. Grofweg zijn drie lessen te trekken voor een aanpak met thematafels:

- Richt het proces zo efficiënt mogelijk in, bijvoorbeeld met een externe procesbegeleider, een tekstschrijver, 'sneltalk-sessies' en een uitzonderingspositie voor kleine partijen.
- Een duidelijke inhoudelijke opdracht van de gemeente vergemakkelijkt de samenwerking tussen subsidiepartners.
- Zolang er onzekerheid is over de verdeling van financiële middelen belemmert dit de samenwerking tussen subsidiepartners.

De genoemde ervaringen worden meegenomen bij de beoordeling van verschillende mogelijke werkwijzen in paragraaf 4.

Financiële houdbaarheid sociaal domein

De uitgaven in het sociaal domein lopen op. In 2019 zagen we de volumes en daardoor de uitgaven Jeugd en Wmo verder stijgen. Het college heeft diverse maatregelen aangekondigd om de sturing te versterken, gericht op het in balans brengen van inkomsten en uitgaven. Het college heeft door bureau AEF laten onderzoeken hoe dit op de beste wijze gestalte kan krijgen. Eén van de aanbevelingen is om de toegang tot ondersteuning te optimaliseren. De proeftuin die hiervoor gestart is, beoogt onder andere zwaardere zorg en ondersteuning (maatwerkvoorzieningen) en lichte ondersteuning (sociale basis) beter met elkaar te verbinden, met het sociaal wijkteam als brugfunctie: licht waar het kan, zwaar waar nodig. Het subsidieproces voor de sociale basis vanaf

2021 zal aan deze beweging moeten bijdragen om de financiële houdbaarheid van het sociaal domein te versterken.

Dock Haarlem en Haarlem Effect

Historisch zijn er twee brede welzijnsinstellingen in Haarlem: Dock Haarlem en Haarlem Effect. Lange tijd was hun inzet geografisch verdeeld: Dock was verantwoordelijk voor Noord, Oost en Schalkwijk; Haarlem Effect voor Centrum, Zuid en West. De laatste jaren is deze scheiding geleidelijk losgelaten en is pragmatischer gekeken welk aanbod het best door welke aanbieder geleverd kon worden. Daardoor werd het minder vanzelfsprekend dat er twee aparte welzijnsorganisaties in de stad zijn. Bovendien vragen de vele ontwikkelingen in zorg en welzijn dat organisaties hun krachten bundelen. Het college heeft Dock Haarlem en Haarlem Effect daarom gevraagd te onderzoeken welke samenwerkingsvarianten mogelijk zijn, waarbij in ieder geval de variant van één welzijnsorganisatie voor de gemeente Haarlem onderzocht moet worden. Beide organisaties staan hiervoor open.

Een zorg die ook door de commissie Samenleving is geuit, is dat sommige kleinere, nieuwe initiatieven soms spanning ervaren in de samenwerking met de welzijnsorganisaties. Deze organisaties hebben de afgelopen jaren vele initiatieven ondersteund en helpen groeien. Er ontstaat echter spanning op het moment dat zo'n initiatief actief is op een terrein waarop de welzijnsorganisatie zelf ook activiteiten uitvoert. Dan is er ineens geen sprake meer van ondersteunen en samenwerken, maar van concurrentie. Dit is een onwenselijke situatie: welzijnsorganisaties hebben juist als kerntaak initiatieven te ondersteunen. Het college wil daarom onderzoeken of die kerntaak versterkt kan worden, onder gelijktijdige afbouw van uitvoerende taken van de welzijnsorganisaties.

De gevolgen van deze ontwikkelingen voor het subsidieproces voor de sociale basis vanaf 2021 komen terug in paragraaf 4.

3. Leidende principes voor de sociale basis

De aanleiding voor de nieuwe kaderstelling (paragraaf 1) en relevante nieuwe ontwikkelingen (paragraaf 2), gecombineerd met de transformatiedoelen voor het sociaal domein in Haarlem, resulteren in de volgende leidende principes voor de inrichting van het subsidieproces voor de sociale basis vanaf 2021:

Werken vanuit het perspectief van de inwoner

- Laagdrempelige ondersteuning in de directe omgeving van inwoners (dichtbij; in de wijk)
- Licht waar het kan, zwaar waar nodig (zo gewoon mogelijk)

Benutten van de kracht van de wijk

- Subsidiepartners sluiten aan op kracht van de wijk (bewonersinitiatieven, zelforganisaties, sociaal ondernemers, ervaringsdeskundigen, vrijwilligers en mantelzorgers)
- De welzijnsorganisaties hebben als kerntaak inwoners, initiatieven en organisaties te verbinden

Samenhangende aanpak zonder schotten of kolommen

- Integrale aanpak (vindbaar, versnippering en overlap tegengaan, wijkgericht, verbinding met brede sociale basis en gespecialiseerde zorg en ondersteuning)
- Brugfunctie voor sociaal wijkteam en CJG

Gemeente en partners werken samen met respect voor ieders rol

- Gemeente stelt doelen, partners voeren uit
- Gezamenlijk leren en verbeteren
- Meerjarig, strategisch partnerschap

4. Uitvoeringsvarianten subsidieproces sociale basis

In deze paragraaf worden allereerst de voor- en nadelen beschreven van de huidige werkwijze en de aanpak met thematafels en worden deze uitvoeringsvarianten afgezet tegen de hierboven beschreven leidende principes. Vervolgens wordt een derde variant gepresenteerd en worden ook hier de voor- en nadelen van besproken. De paragraaf sluit af met een samenvattende tabel en conclusie.

Huidige werkwijze

Onder de huidige werkwijze wordt verstaan dat aan bestaande, meerjarige subsidiepartners (inmiddels ongeveer 70 organisaties) gevraagd wordt afzonderlijk een subsidieaanvraag in te dienen die bijdraagt aan de gemeentelijke, stedelijke doelen. De gemeente geeft vervolgens per organisatie een beschikking af voor meerdere jaren. Voor nieuwe initiatieven bestaat een innovatieregeling.

Deze werkwijze sluit aan op de leidende principes doordat er een duidelijke rolverdeling is tussen gemeente en subsidiepartners en er voor meerdere jaren afspraken gemaakt worden. Een ander voordeel is dat er een grote diversiteit aan subsidiepartners is; inwoners hebben iets te kiezen en organisaties weerspiegelen de diversiteit in de samenleving.

Zoals in de voorbereiding op de kaderstelling een jaar geleden al is gebleken, kent de huidige werkwijze ook nadelen. Door het grote aantal organisaties en initiatieven zijn er veel verschillende aanspreekpunten en zien verwijzers en professionals soms door de bomen het bos niet meer. De samenwerking tussen subsidiepartners is soms nog te vrijblijvend, waardoor op onderdelen sprake is van versnippering en overlap. Als gevolg van het grote aantal partijen is het ook moeilijk een duurzame samenwerking te organiseren tussen subsidiepartners en initiatieven en organisaties in de

wijken. Dat geldt ook voor samenwerking van subsidiepartners met het sociaal wijkteam en het CJG, en dus voor het op- en afschalen naar en van meer gespecialiseerde zorg en ondersteuning. Zoals in paragraaf 2 al beschreven zien kleine en/of nieuwe initiatieven/organisaties de brede welzijnsorganisaties te vaak als concurrent in plaats van ondersteuner en samenwerkingspartner. Tot slot is het moeilijk om met zoveel verschillende organisaties een goede dialoog aan te gaan over wat wel en niet werkt en op basis daarvan te leren en te verbeteren.

Thematafels

De aanpak met thematafels houdt in dat bestaande, meerjarige subsidiepartners en nieuwe initiatieven die zich bewezen hebben worden uitgenodigd een aanvraag in te dienen. Verdeeld over zeven thematafels dienen zij gezamenlijk per thema één aanvraag in. De gemeente beoordeelt de plannen inhoudelijk, geeft beschikkingen af per subsidiepartner voor meerdere jaren en voert regie op gelijkwaardige samenwerking tussen partners. Voor nieuwe initiatieven gedurende de subsidieperiode bestaat een innovatieregeling.

De aanpak met thematafels brengt meer samenhang in het ondersteuningsaanbod op stedelijk niveau. De ondersteuning wordt daardoor beter vindbaar en versnippering en overlap wordt verminderd. Ook de samenwerking met organisaties die stedelijk (of regionaal) actief zijn wordt vergemakkelijkt, of ze nu deel uitmaken van de brede sociale basis of dat ze meer gespecialiseerde zorg en ondersteuning bieden. Veel gemeentelijk beleid wordt langs thema's geformuleerd, zoals gezondheid, ontmoeten en vrijwillige inzet en mantelzorg. De werkwijze met thematafels sluit daar op aan en biedt dus meer mogelijkheden om grip te krijgen op de effectiviteit van de subsidies en gezamenlijk te leren en verbeteren.

Nadeel van de aanpak met thematafels is dat ondersteuning op stedelijk niveau wordt gebundeld in plaats van dichtbij de inwoner in de wijk. Daarbij gaat het ook om aansluiting op lokale initiatieven en netwerken en de brugfunctie van het sociaal wijkteam en CJG. Verder verandert de spanning tussen kleine, nieuwe initiatieven en de brede welzijnsorganisaties met de thematafels niet wezenlijk ten opzichte van de huidige werkwijze (zie hiervoor). Tot slot vraagt deze werkwijze van alle betrokkenen veel tijd en energie. Het zal stevige regie van de gemeente vragen om partijen per thema tot gezamenlijke plannen te laten komen.

Alternatieve werkwijze: wijkaanpak

Om nog beter aan te sluiten op de leidende principes voor de inrichting van de sociale basis stelt het college een derde variant voor: de wijkaanpak sociale basis. Deze aanpak onderscheidt zich op drie kernpunten van de andere twee uitvoeringsvarianten:

- De wijkopgave staat centraal bij het formuleren van doelen en het evalueren van de effectiviteit van subsidies
- Welzijnsorganisaties krijgen opdracht om inwoners, initiatieven en organisaties te verbinden en niet zelf ondersteuningsaanbod uit te voeren

- Meer strategisch partnerschap van de gemeente met minder partners

Het college verwacht dat het op wijkniveau beter mogelijk is concrete doelen te formuleren en te onderzoeken wat wel en niet goed werkt, kortom: om meer grip te krijgen op de effectiviteit van subsidies in de sociale basis. Op wijkniveau kan makkelijker concrete informatie verzameld worden over wat waar en voor wie nodig is. Op wijkniveau kan ook beter ingespeeld worden op het perspectief van de inwoner en kan de kracht van de wijk beter benut worden (bewonersinitiatieven, zelforganisaties, sociaal ondernemers, ervaringsdeskundigen, vrijwilligers en mantelzorgers). Denk daarbij bijvoorbeeld aan succesvolle aanpakken als *Age Friendly Cultural City* of Jongeren op Gezond Gewicht (JOGG). Door aan te sluiten op het schaalniveau van sociaal wijkteam en CJG kan op- en afschalen tussen lichte ondersteuning en zwaardere zorg beter georganiseerd worden. Tot slot sluit een wijkaanpak ook aan op een ontwikkeling naar meer gebiedsgericht werken die de gemeente al enige jaren inzet, zoals bij het opstellen van gebiedsprogramma's (en dus de verbinding met o.a. de inrichting van de openbare ruimte en woningbouw), wijkwethouders en het programma Nieuwe Democratie (wijkbegroting, wijkforum).

De welzijnsorganisaties krijgen een verbindende rol¹ en worden niet meer zelf uitvoerder van ondersteuningsaanbod. Zij kunnen daardoor optimaal inspelen op initiatieven in de wijk, sociaal ondernemers, zelforganisaties etc., zonder als concurrent in de uitvoering beschouwd te worden. Zij krijgen ook de taak om organisaties in de stad meer te verbinden aan (kwetsbare) inwoners in de wijk en daarvoor wijknetwerken op te zetten en te onderhouden. Daarin trekken zij samen op met het sociaal wijkteam, het CJG en de gemeente. Zodoende worden de welzijnsorganisaties een strategische partner van de gemeente bij de wijkaanpak in de sociale basis.

Veel huidige subsidiepartners voeren hun activiteiten uit op stedelijk niveau. In de hier voorgestelde uitvoeringsvariant is het nadrukkelijk niet de bedoeling dat alle 70 subsidiepartners nu verhuizen van zeven thematafels naar vijf 'wijktafels'. Veel partners zijn op stedelijk niveau georganiseerd omdat ze er voor alle Haarlemmers willen zijn, omdat het efficiënt is en omdat ze op die manier kwaliteit en deskundigheid kunnen borgen. Dat moet vooral zo blijven. Wel zullen de stedelijke partners hun aanbod goed moeten afstemmen op wat er in verschillende wijken nodig en mogelijk is. Ook zullen zij door deelname aan de wijknetwerken meer moeten aansluiten bij lokale wijkstructuren, waaronder het sociaal wijkteam en het CJG. Het is niet nodig – en ook niet wenselijk – dat alle partners afzonderlijk in alle wijknetwerken participeren; via stedelijke allianties kunnen zij hun vertegenwoordiging in de wijknetwerken organiseren.

¹ Daarbij gaat het om professioneel advies en begeleiding, financiële ondersteuning en het beschikbaar stellen van fysieke ruimte (locaties). In de nieuwe subsidieperiode zullen gemeente en welzijnsorganisatie gezamenlijk gericht sturen op de spreiding en beschikbaarheid van locaties.

Een laatste, belangrijk onderdeel van deze alternatieve werkwijze is dat het college wil toewerken naar een sociale basis met een beperkt aantal gemeentelijke strategische partners. Daarmee kan de gemeente – anders dan met 70 verschillende partners – beter grip krijgen op de effectiviteit van subsidies. Met minder partners kan immers meer geïnvesteerd worden in het gezamenlijk analyseren wat wel en niet werkt en een cyclus van leren en verbeteren. Met een beperkt aantal strategische partners kan ook beter gestuurd worden op het terugdringen van versnippering en overlap en het vergroten van de herkenbaarheid van het aanbod. Een en ander hoeft niet te betekenen dat zelfstandige, stedelijke organisaties verdwijnen, maar wel dat zij zich zodanig organiseren dat zij één aanspreekpunt hebben voor de gemeente. Het opdrachtgeverschap voor deze stedelijke allianties ligt in eerste instantie bij de gemeente, maar op termijn kunnen de welzijnsorganisaties hier mogelijk een grotere rol in krijgen als strategisch partners voor de wijkaanpak.

Conclusie

De voor- en nadelen van de drie uitvoeringsvarianten zoals hiervoor beschreven, zijn in tabel 1 in één overzicht geplaatst. De wijkaanpak sluit het meest aan bij de leidende principes voor inrichting van de sociale basis en heeft daarom de voorkeur van het college. Het is wel een aanpak die steviger ingrijpt in de huidige werkwijze dan de aanpak met thematafels. Daarom wordt in de volgende paragraaf een mogelijke routekaart gepresenteerd om in enkele stappen naar deze nieuwe aanpak toe te werken.

Tabel 1. Leidende principes en uitvoeringsvarianten

	<i>Huidige werkwijze</i>	<i>Aanpak thematafels</i>	<i>Wijkaanpak</i>
<i>Werken vanuit het perspectief van de inwoner</i>			
Laagdrempelige ondersteuning in de directe omgeving van inwoners (dichtbij; in de wijk)			
Licht waar het kan, zwaar waar nodig (zo gewoon mogelijk)			
<i>Benutten van de kracht van de wijk</i>			
Subsidiepartners sluiten aan op kracht van de wijk (bewonersinitiatieven, zelforganisaties, sociaal ondernemers, ervaringsdeskundigen etc.)			
De welzijnsorganisaties hebben als kerntaak inwoners, initiatieven en organisaties te verbinden			
<i>Samenhangende aanpak zonder schotten of kolommen</i>			
Integrale aanpak (vindbaar, versnippering en overlap tegengaan)			
Brugfunctie voor sociaal wijkteam en CJG			
<i>Gemeente en partners werken samen met respect voor ieders rol</i>			
Gemeente stelt doelen, partners voeren uit			
Gezamenlijk leren en verbeteren			
Meerjarig, strategisch partnerschap			

5. Mogelijke routekaart

Een heldere inhoudelijke uitvraag/opdracht is een eerste vereiste voor een goede uitvoering door subsidiepartners. Een tweede constatering is dat concurrentie en samenwerken zich moeilijk laten combineren. Dat betekent dat de gemeente keuzes moet maken over welke partners met welk budget activiteiten kan gaan uitvoeren in de sociale basis, zodat de partners zich kunnen richten hun inhoudelijke opdracht en samenwerking.

Het voorstel van het college is om in twee jaar toe te werken naar een wijkaanpak in de sociale basis met een beperkt aantal strategische partners. In dit stappenplan stelt de gemeenteraad voor 2021 een uitvraag vast met een heldere analyse en concrete doelen. De wijkopgaven staan hierin meer centraal dan in de uitvraag van begin 2019. Ook de vernieuwde opdracht aan de welzijnsorganisaties is hierin opgenomen. Alle organisaties en initiatieven die in Haarlem actief zijn kunnen op basis van deze uitvraag een subsidieaanvraag indienen voor 2021. We vragen hen in hun aanvraag in ieder geval de volgende informatie op te nemen:

- Welke activiteiten zij willen uitvoeren om de doelen uit de uitvraag te realiseren.
- Welke locaties zij gebruiken voor de uitvoering van deze activiteiten.
- Welke doelgroep(en) zij met de activiteiten willen bereiken en hoeveel unieke inwoners zij per wijk willen bereiken.
- Onderbouwing van de effectiviteit van de activiteiten; de gemeente zal daarvoor een uniforme systematiek voorschrijven, zodat vergelijking tussen organisaties mogelijk is.
- Hoe het door hen aangevraagde subsidiebedrag verdeeld is over de wijken.

Voor Dock Haarlem en Haarlem Effect geldt dat zij gevraagd zullen worden hoe zij – al dan niet gezamenlijk – invulling willen geven aan de vernieuwde opdracht voor de welzijnsorganisaties. Daarbij wordt hen ook gevraagd in hun subsidieaanvraag duidelijk te maken welke activiteiten uitvoering van ondersteuningsaanbod betreffen en welke activiteiten faciliterend en verbindend zijn.

Het college beoordeelt de aanvragen op basis van de uitvraag en maakt daarmee een eerste keuze voor organisaties waar zij mee verder wil werken aan de wijkaanpak. Op basis van de ervaringen die tot dan toe zijn opgedaan – en alle informatie die tegen die tijd is verzameld – stelt de gemeente begin 2021 een nieuwe uitvraag vast voor de periode vanaf 2022. Op basis daarvan wordt de nieuwe wijkaanpak in de sociale basis vanaf 2022 geëffectueerd.

6. Vervolg

De Participatieraad zal nog een advies uitbrengen op deze opinienota voordat deze in de commissie Samenleving wordt besproken. Nadat de opinienota in de commissie Samenleving is besproken stelt het college een nieuwe uitvraag voor de subsidies in de sociale basis op en legt deze ter vaststelling voor aan de gemeenteraad.

7. Bijlagen

Geen